

UZASADNIENIE

W myśl art. 3 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE. L 20/7 z 26 stycznia 2010 r.), zwanej dalej „dyrektywą ptasią” oraz § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.), założeniem do opracowania projektu planu zadań ochronnych jest ochrona gatunków ptaków, utrzymanie i zagospodarowanie ich naturalnych siedlisk zgodnie z wymogami ekologicznymi oraz przywracanie i tworzenie zniszczonych biotopów.

Obowiązek sporządzenia projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 wynika z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.; zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”). Kierując się wspomnianymi powyżej założeniami, plan zadań ochronnych ustanawia w drodze aktu prawa miejscowego (w formie zarządzenia), właściwy terytorialnie regionalny dyrektor ochrony środowiska. Plan ten może być zmieniony jeśli wynika to z potrzeby ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub zachodzi konieczność jego aktualizacji, w szczególności w wyniku oceny aktualności planu zadań ochronnych.

Dla omawianego obszaru Natura 2000, plan zadań ochronnych ustanowiony został zarządzeniem nr 15 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3828, z późn. zm.),

W związku z zarzutami formalnymi Komisji Europejskiej z dnia 9 czerwca 2021 r., znak INFR(2021)2025, C(2021)2179, dotyczącymi obowiązku ustalenia precyzyjnych celów ochrony dla każdego obszaru Natura 2000, koniecznym stało się doprecyzowanie celów działań ochronnych wyznaczonych dla niniejszego obszaru. Zgodnie z ww. stanowiskiem Komisji Europejskiej funkcja celów ochrony polega na określeniu, jaki stan gatunków i typów siedlisk na danym obszarze należy osiągnąć, tak aby obszar ten mógł przyczynić się do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest właściwy stan ochrony tych gatunków i typów siedlisk (art. 2 ust. 2 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory - Dz. U. UE. L 206 z 22.7.1992, z późn. zm., zwanej dalej „dyrektywą siedliskową”) na poziomie krajowym, biogeograficznym lub europejskim. Zgodnie z wykładnią przedstawioną przez Komisję Europejską aby spełnić tę funkcję, cele ochrony muszą być:

- 1) indywidualnie określone dla danego obszaru, to jest ustalone na poziomie obszaru;
- 2) kompleksowe, to jest obejmujące wszystkie gatunki i typy siedlisk będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty na mocy dyrektywy siedliskowej, które występują w obszarze Natura 2000;
- 3) indywidualnie określone dla przedmiotu ochrony, to jest jasno wskazywać konkretny typ siedliska lub gatunek na danym obszarze;
- 4) indywidualnie określone pod kątem pożądanego stanu ochrony, to jest wyraźnie określające stan, jaki typ siedliska i gatunek na danym obszarze mają osiągnąć; pożądaný stan musi być:
 - a) ilościowy i mierzalny (cele ilościowe, które mogą być uzupełnione celami jakościowymi, takimi jak opis właściwego stanu siedliska lub struktury populacji), jak również raportowalny;
(umożliwiający monitorowanie);
 - b) realistyczny (uwzględniający rozsądne ramy czasowe i nakłady), spójny (umożliwiający zastosowanie takich samych atrybutów i wskaźników dla przedmiotów ochrony w różnych obszarach);
 - c) kompleksowy (atrybuty i cele powinny obejmować specyfikę danego przedmiotu ochrony i umożliwiać opisanie jego stanu ochrony jako właściwy lub niewłaściwy);
 - d) precyzyjne w odniesieniu do „utrzymania” lub „odtworzenia” stanu ochrony przedmiotu ochrony (odpowiedni poziom ambicji określający niezbędne środki ochrony);

- e) odpowiadać ekologicznym wymaganiom dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I i gatunków wymienionych w załączniku II występujących na tych obszarach;
- f) odzwierciedlać znaczenie obszaru dla zachowania lub odtworzenia, we właściwym stanie ochrony, typów siedlisk i gatunków.

Opracowanie aktualizacji planu zadań ochronnych, w zakresie celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, z czym związana jest zmiana ww. zarządzenia, wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji planu zadań ochronnych oraz ekspertyzy przyrodniczej pn: „Monitoring błotniaka łąkowego na obszarze Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 w roku 2020” – Pracownia przyrodnicza M. Jobda, P. Szałański (2020 r.).

Mając powyższe na uwadze zdefiniowano następujące cele ochrony:

Lp.	Przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych	Komentarz
1	A255 świergotek polny <i>Anthus campestris</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 250 par, z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku (stan właściwy – FV).	Gniazduje na terenach otwartych we wszystkich częściach obszaru „Puszcza Biała”. Gatunek równomiernie rozmieszczony w mozaice gruntów ornych, pastwisk, zabudowań i niewielkich zadrzewień. Liczebność oszacowano na 250-350 par lęgowych. Nie jest możliwa dokładna ocena liczebności gatunku, ze względu na znaczny obszar dostępnych siedlisk tego gatunku. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym zadrzewień, zakrzewień, pól uprawnych, żwirowni, utrzymanie w krajobrazie terenów otwartych: terenów uprawnych, pastwisk, o powierzchni 10 000 ha (stan właściwy – FV).	
2	A224 lelek <i>Caprimulgus europaeus</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 100 par (stan właściwy – FV).	Liczebność w obszarze oceniono na ok. 100-150 par. Zajmuje siedliska leśne – bory suche, bory świeże i bory mieszane świeże. Zręby i młode uprawy do wieku ok 15 lat. Potencjalnie jego siedlisko obejmuje wszystkie siedliska Bs, Bśw i BMśw, które będą odpowiednio użytkowane. Cele ochrony ustalono dla parametrów
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych (zrębów, upraw i młodników na siedliskach boru świeżego i boru mieszanego świeżego do	

			wieku 15 lat), o powierzchni 2500 ha (stan właściwy – FV).	kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Wskazać jednocześnie należy, iż w treści udostępnionej udziałowi społeczeństwa cel ochrony dla siedliska gatunku został określony na poziomie 10000 ha. W wyniku konsultacji z PGL Lasy Państwowe Regionalną Dyrekcją Lasów Państwowych w Warszawie ustalono, że osiągnięcie tak drastycznie wysokiego wskaźnika jest niemożliwe. Aktualnie na terenie trzech nadleśnictw w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Biała, zręby, uprawy i młodniki do lat 15 na siedlisku boru świeżego i boru mieszanego świeżego zajmują znacznie mniejszą. Zakładając, że na terenie obszaru Natura 2000 nawet połowę stanowią lasy prywatne o podobnym natężeniu użytkowania, osiągnięcie wskaźnika o powierzchni 10000 niezmiennie jest nierealne. Mając na uwadze powyższe wniesiono o modyfikację przedmiotowego wskaźnika do wartości „co najmniej 2500 ha”. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
3	A030 bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 10 par (stan niezadawalający – U1).	Bocian czarny preferuje większe kompleksy leśne, zwłaszcza ze znacznym udziałem drzewostanów liściastych, często podmokłych i zabagnionych, poprzecinanych ciekami wodnymi (potokami, rowami melioracyjnymi), często w sąsiedztwie stawów lub innych zbiorników wodnych. Swoje gniazda zakłada na różnych gatunkach drzew. Na terenach nizinnych najchętniej wykorzystuje okazałe dęby. Usytuowanie gniazda zależy przede
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, o powierzchni 10 000 ha (stan właściwy – FV).	

				<p>wszystkim od dostępności starych drzew. W ostatnich latach stanowiska lęgowe gatunku odnajdywane są coraz częściej w pobliżu osad ludzkich lub w miejscach uczęszczanych przez ludzi, jak również w niewielkich zadrzewieniach śródpolnych. W Puszczy Białej bociany czarne, jako miejsca gniazdowania, wybierają najczęściej olsy i łągi, rzadziej stare drzewostany w borach sosnowych, w sąsiedztwie terenów podmokłych (głównie między miejscowościami Długosiodło i Ostrów oraz w zachodniej części obszaru). Gatunek ten jest terytorialny. Zwykle gniazda sąsiadnych par oddalone są od siebie w znacznej odległości. Areal pary bocianów zajmuje powierzchnię kilkudziesięciu km². Bociany w sezonie lęgowym mogą żerować zarówno w pobliżu gniazda, jak również w odległości kilku, a nawet kilkunastu km od niego, w zależności od występowania odpowiednich żerowisk. Liczba par lęgowych w Puszczy Białej wydaje się być stabilna. W ostatnich latach oscyluje w granicach 10 par lęgowych. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Jednocześnie mając na względzie charakterystykę gatunku i jego siedliska, poprawa jego stanu zachowania do wartości właściwej (FV), wydaje się być wątpliwa. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).</p>
4	A084 błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	Stan siedliska	Utrzymanie potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym podmokłych łąk, turzycowisk i torfowisk, a także rozległych	W roku 2009 populację lęgową na tym obszarze oceniono na 7-12 par lub nawet 12 par, co wskazywałoby na znaczny

			<p>łanów zbóż i rzepaku w krajobrazie rolniczym, o powierzchni 6500 ha (stan niezadawalający – U1).</p>	<p>spadek liczebności tego gatunku na obszarze ostoi. Spadek liczebności błotniaka łąkowego w Puszczy Białej koresponduje z ogólnym trendem liczebności tego gatunku w Polsce. Według danych z monitoringów prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, pomiędzy rokiem 2009, a 2019 nastąpił silny spadek liczebności i rozpowszechnienia błotniaka łąkowego (Monitoring Ptaków Mokradeł) lub umiarkowany spadek jego liczebności i rozpowszechnienia (Monitoring Ptaków Drapieżnych). Dodatkowo, Puszcza Biała położona jest na obszarze największego obserwowanego i spodziewanego spadku liczebności tego ptaka. Aktualnie zidentyfikowane stanowiska gatunku należy określić jako pojedyncze w granicach całego obszaru Natura 2000. W 2014 r., stwierdzono pojedyncze stanowiska, głównie w okolicach miejscowości: Wielgolas, Gładczyn, Topolnica, Cieńsza, Lemany, Pniewo, Wólka Grochowa, Wólka Piaseczna, Prabuty, Kornaciska, Wiśniewo, Grębki, Sielc, Pólki, Lipniki, Zakrzewek, Żochowo, Żachy-Pawły, Niegowiec, Sumiężne, Kulkowo. W 2020 r. obserwacja dotyczyła pojedynczej samicy, niewykazującej zachowania terytorialnego lub wskazującego na możliwość gniazdowania w pobliżu. Podczas drugiej kontroli gatunek ten nie był obserwowany w pobliżu. Był to zatem prawdopodobnie osobnik przelotny lub żerująca samica, z par gniazdujących poza obszarem ostoi. Z uwagi na brak obserwacji ptaków o wyższych kategoriach lęgowości należy uznać, że</p>
--	--	--	---	--

				ptaki te nie gniazdowały na obszarze Natura 2000 Puszcza Biała w roku 2020. Z uwagi na powyższe, cele ochrony ustalono dla waloryzacji oceny stanu siedliska gatunku, natomiast po wykonaniu kolejnych badań monitoringowych zdefiniowany zostanie cel dla parametru populacji, bądź też podjęta zostanie analiza w zakresie zasadności zmiany danych Standardowego Formularza Danych (wykreślenie gatunku z listy przedmiotów ochrony). Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.) oraz opracowania pn: „Monitoring błotniaka łąkowego na obszarze Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 w roku 2020” – Pracownia przyrodnicza M. Jobda, P. Szałański (2020 r.).
5	A122 derkacz <i>Crex crex</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 50 odżywiających się samców, z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku (stan właściwy – FV).	W roku 2009 liczebność w obszarze oszacowano na 50 samców, a podczas prac nad PZO stwierdzono, że w niektóre lata może ona sięgać nawet liczebność 150 ww. osobników. Występowanie gatunku notuje się na terenach użytków zielonych w dolinach niewielkich cieków wodnych i rzeczek. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym żyzne tereny uprawne, np. w łany zbóż i rzepaku, wilgotne łąki, pastwiska, torfowiska i turzycowiska, o powierzchni 5 000 ha (stan właściwy – FV).	
6	A236 dzięcioł czarny <i>Dryocopus</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 300 par (stan właściwy – FV).	Gatunek rozpowszechniony na terenie całej Puszczy Białej. Siedliska gatunku

	<i>martius</i>	Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym lasów z drzewostanem 75 i więcej lat, o powierzchni 20 000 ha (stan właściwy – FV).	obejmują wszelkiego rodzaju tereny leśne z odpowiednim udziałem drzewostanów starszych. Gatunek rozmieszczony równomiernie na terenie leśnej części obszaru. Jego liczebność oceniono na 300-350 par lęgowych. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
7	A099 kobuz <i>Falco subbuteo</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 20 par, z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku (stan właściwy – FV).	Przylatuje na przełomie kwietnia i maja, odlot sierpień-wrzesień, zimuje w Afryce. Wyprowadza jeden lęg w roku, do którego przystępuje w maju-czerwcu. Zasiedla skraje lasu w pobliżu polan i zrębów, zadrzewienia śródpolne. Zajmuje stare gniazda np. kruka i wrony. Gatunek w miarę równomiernie rozmieszczony na terenach leśnych. W roku 2009 liczebność w obszarze określono na 20-30 par. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym lasów z drzewostanem 75 i więcej lat), o powierzchni 20 000 ha (stan właściwy – FV).	
8	A338 gąsiorek <i>Lanius collurio</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 1000 par, z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku (stan właściwy – FV).	Gatunek dość równomiernie rozmieszczony przede wszystkim poza lasami w mozaice krajobrazu rolniczego (pola, łąki, zadrzewienia). W roku 2009 liczebność w obszarze oszacowano na ok. 1000 par. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym mozaiki krajobrazu rolniczego: pola, łąki, zadrzewienia, o	

			powierzchni 2 000 ha (stan właściwy – FV).	działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
9	A246 lerka <i>Lullula arborea</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 800 par, z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku (stan właściwy – FV).	Na terenie Puszczy Białej występuje wiele dogodnych siedlisk dla tego gatunku. Jego liczebność podczas inwentaryzacji w 2009 r. oceniono na 950 par lęgowych. Gatunek pospolity na całym obszarze bezleśnym – suche ugory i pastwiska, świeże zalesienia, a także w obrębie lasów na zrębach i uprawach. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Jednocześnie w trakcie konsultacji z PGL LP Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych w Warszawie zgłoszono obawy co do możliwości osiągnięcia wartości wskaźnika dla celu ochrony siedliska gatunku, wskazanego w udziale społeczeństwa (utrzymanie 10000 ha zidentyfikowanego i potencjalnego siedliska). Uwzględniając argumentację PGL LP przedstawioną dla lelka (Lp.2) oraz zdefiniowanych zastrzeżeń o tożsamym charakterze w stosunku do lerki, przy uwzględnieniu wymagań gatunku oraz faktu, iż atrakcyjne dla gatunku tereny występują także poza terenami leśnymi, ustalono powierzchnię do zachowania na poziomie 5000 ha. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym ubogich i piaszczystych gruntów zarastających murawami napiaskowymi i nalotami sosnowymi oraz zrębów, upraw i młodników na siedliskach boru świeżego i boru mieszanego świeżego do wieku 15 lat, o powierzchni 5000 ha (stan właściwy – FV).	
10	A307 jarzębatka <i>Sylvia nisoria</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 200 par, z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku (stan właściwy – FV).	W 2009 roku liczebność oceniono na 200-250 par lęgowych. Gatunek równomiernie rozmieszczony. Zasiedla zakrzewienia i zadrzewienia śródłukowe,

		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym zakrzewienia i zadrzewienia śródłąkowe, przydrożne, polne, o powierzchni 10 000 ha (stan właściwy – FV).	przydrożne, polne itp. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
11	A232 dudek <i>Upupa epops</i>	Stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 100 par (stan właściwy – FV).	Siedlisko dudka stanowi urozmaicony krajobraz z występującą mozaiką piaszczysk, muraw i łąk z kępami drzew i zadrzewieniami, często w bezpośrednim sąsiedztwie siedzib ludzkich. Wnika również w głąb kompleksów leśnych, gdzie spotykany jest na większych polanach, głównie przy osadach ludzkich. Rozpowszechniony na całym obszarze Puszczy Białej, zwłaszcza na terenach poza zwartymi kompleksami leśnymi (dolinki rzek, okolice zabudowań, łąki i pastwiska itp.). Liczebność w roku 2009 oszacowano na około 100 par lęgowych. Po weryfikacji obserwacji oraz dodatkowych kontrolach terenowych w roku 2012 liczbę par oszacowano na około 150. Cele ochrony ustalono dla parametrów kluczowych dla waloryzacji oceny stanu ochrony gatunku i jego siedliska. Cel wydaje się możliwy do osiągnięcia. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji do planu zadań ochronnych (2012 r.).
		Stan siedliska	Utrzymanie zidentyfikowanych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, w tym mozaiką piaszczysk, muraw i łąk z kępami drzew i zadrzewieniami, suche pastwiska i murawy na słabych glebach, role V i VI klasy, o powierzchni 5 000 ha (stan właściwy – FV).	

Powyższe cele, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody, sporządzający projekt planu zadań ochronnych winien umożliwić zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu, a także zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu, na zasadach i w trybie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 11 oraz art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.; zwanej dalej „ustawą ooś”). Ponadto, w myśl art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy ooś, projekt planu zadań ochronnych zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190; zwanej dalej „ustawą o wojewodzie”), projekt planu zadań ochronnych wymaga uzgodnienia z właściwym terytorialnie wojewodą.

Istotnym elementem procesu planistycznego są konsultacje społeczne. W ramach procedury opracowania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186, z późn. zm.) oraz ww. przepisów prawa, w dniu 31 października 2023 r. w Biuletynie Informacji Publicznej i tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie oraz jednostek samorządu terytorialnego na terenie których położony jest obszar Natura 2000, zamieszczono obwieszczenie o zamiarze przystąpienia, przystąpieniu i wyłożeniu projektu zarządzenia zmieniającego planu zadań ochronny do publicznego wglądu. Tego samego dnia obwieszczenie opublikowano także w prasie o zasięgu krajowym (Nasz Dziennik 31 października 2023 r., Nasz Dziennik Nr 253 (7821)). Tym samym, zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk gatunku, dla którego ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, umożliwiono zapoznanie się z dokumentem oraz złożenie uwag i wniosków do projektu planu zadań ochronnych przez okres 21 dni. W przewidzianym na składanie uwag i wniosków terminie, nie zgłoszono uwag.

Nadmienić jednocześnie należy, że zgodnie z § 121 ust. 3, w związku z art. 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), podstawę prawną wydania rozporządzenia wyraża się zwrotem: "Na podstawie art. ... ustawy (tytuł ustawy z oznaczeniem dziennika urzędowego, w którym została ogłoszona ta ustawa i jej zmiany albo ostatni tekst jednolity i jego zmiany ogłoszone do dnia wydania rozporządzenia) zarządza się, co następuje:". Istota ogłoszenia została uregulowana w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Zgodnie z art. 7 ww. ustawy akty normatywne wydawane na podstawie ustaw można ogłaszać w okresie od dnia ogłoszenia danej ustawy, a przed dniem jej wejścia w życie - akt taki nie może wejść w życie wcześniej niż ustawa. Do aktów prawnych wydawanych na podstawie ustaw należą zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie mające walor aktów prawa powszechnie obowiązującego. Wskazana podstawa normatywna wyraźnie odróżnia okres ogłoszenia od czasu wejścia w życie odnośnie ustawy kompetencyjnej. W powyższej regulacji widać rozróżnienie pomiędzy ogłoszeniem aktu prawnego a jego wejściem w życie – po okresie *vacatio legis*. Z powyższej regulacji wynika, że nie można utożsamiać daty ogłoszenia z datą zrealizowania okresu *vacatio legis*. Wskazuje na to orzecznictwo sądowno-administracyjne podnoszące, że dopuszcza się przy stanowieniu aktów normatywnych uwzględnienie treści przepisu, który ma wejść w życie w terminie późniejszym i czasie podejmowania aktu jeszcze nie obowiązuje (choć wcześniej został ogłoszony) – wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 12 września 2013 r. sygn. akt I SA/Ol 508/13. Mając powyższe na uwadze w przywołanej podstawie prawnej zarządzenia, nie podaje się zmiany ustawy o ochronie przyrody, która została ogłoszona w 2022 r. (Dz. U. poz. 2375) i weszła w życie 1 stycznia 2024 r.

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o wojewodzie, Wojewoda Mazowiecki pismem znak: WNP-IV.0521.1.2.2024 z dnia 15 stycznia 2024 r. uzgodnił projekt zarządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336, z późn. zm.; zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu zadań ochronnych będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właścicieli terenu, na którym znajduje się obszar Natura 2000;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją;
- 4) na jednostki organizacyjne, których zasięg działania obejmuje teren obszaru Natura 2000.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2023 r. poz. 190) uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, procedurze udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm.), postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Regulacje zarządzenia będą miały umiarkowany wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy. Konieczność realizacji zadań przyczyni się do zwiększenia zapotrzebowania na usługi z działów: „Badania naukowe i działalność rozwojowa” Polskiej Klasyfikacji Działalności, wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wydanie niniejszego aktu prawnego stanowi sposób realizacji celów ochrony przyrody. Wprowadzenie jego regulacji wyeliminuje wątpliwości i niejasności w odniesieniu do prowadzonej w obiekcie ochrony przyrody, co z kolei usprawni opracowywanie dokumentacji i wydawanie decyzji w prowadzonych w jego materii procedurach uzgodnieniowych. Spodziewać się również można, że przedmiotowy projekt przyczyni się do polepszenia warunków realizacji działań ochrony czynnej w związku z łatwiejszym dostępem do informacji dotyczących przedmiotów i celów podlegających ochronie. Proponowana regulacja nie będzie wywoływać skutków istotnych ze względu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, a także na osoby starsze i osoby niepełnosprawne. Projektowana regulacja nie wpłynie na proces inwestycyjny z uwagi na fakt, iż nie wprowadza żadnych zmian w odniesieniu do granic obszaru.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja przedmiotowego zarządzenia objęta jest prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE. L 20/7 z 26 stycznia 2010 r.), jako obszary specjalnej ochrony ptaków Puszcza Biała PLB140007. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.